

ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி

மாறி நின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
 புலன் ஐந்தின் வழி அடைத்து அமுதே
 ஊறி நின்று என்னுள் எழு பரஞ்சோதி
 உள்ளவா காண வந்து அருளாய்
 தேறலின் தெளிவே சிவபெருமானே
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 ஈரிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
 இன்பமே என்னுடை அன்பே (திருவாசகம்)

**முத்தி நெறி காட்டும் பக்தி நெறி
 அறிவிக்கும் பாடல்கள்**

நீத்தல் விண்ணப்பம் (உத்தரகோச மங்கையில் அருளியது)

1. கடையவனேனைக் கருணையினாற் கலந்தாண்டு கொண்ட விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விறல் வேங்கையின் தோல் உடையவனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே கடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான் என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே (1)
2. மறுத்தனன் யானுன் அருளறியாமையில் என்மணியே வெறுத்தெனை நீ விட்டிடுதி கண்டாய் வினையின் தொகுதி ஒறுத்தெனை யாண்டுகொள் உத்தரகோச மங்கைக்கு அரனே பொறுப்பரன்றே பெரியார் சிறு நாய்கள் தம் பொய்யினையே (6)
3. பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்கும் அன்பின் வெற்றடியேனை விடுதி கண்டாய் விடிலோ கெடுவேன் மற்றறடியேன் தன்னைத் தாங்குனர் இல்லை என் வாழ் முதலே உற்றடியேன் மிகத்தேறி நின்றேன் எனக்கு உள்ளவனே (23)
4. கொழுமணியர் நகையார் கொங்கை குன்றிடைச் சென்று குன்றி விழுமடியேனை விடுதிகண்டாய் மெய் முழுதும் கம்பித்து அழும் அடியாரிடை ஆர்த்து வைத்து ஆட்க்கொண்டு அருளி என்னை கழுமணியே இன்னும் காட்டு கண்டாய் நின் புலன் கழலே (27)
5. கண்டது செய்து கருணை மட்டுப் பருகிக் களித்து மிண்டு கின்றேனை விடுதி கண்டாய் நின் விரை மலர்த்தாள் பண்டு தந்தாற்போல பணித்துப் பணிசெயக் கூவித்து என்னைக் கொண்டு என் எந்தாய் களையாய் களையாய் குதுகுதுப்பே (33)
6. முழுதயில் வேற் கண்ணியர், என்னும், மூரித்தழல், முழுகும் விழுதனையேனை விடுதி கண்டாய் நின் வெறி மலர்த்தாள் தொழுது செல் வான் நல் தொழும்பரிற் கூட்டிடு சோத் தெம்பிரான் பழுது செய்வேனை விடேல் உடையாய் உன்னை பாடுவனே (44)
7. ஏசினும் யான் உன்னை ஏத்தினும் என் பிழைக்கே குழைந்து வேசறுவேனை விடுதிகண்டாய் செம்பவள, வெற்பின் தேசுடையாய் என்னை ஆளுடையாய் சிற்றுயிர்க்கு இரங்கி காய்சின ஆல முண்டாய் அமுது உண்ணக் கடையவனே (50)

“ ஒம் நமச்சிவாய நம: ஒம் நமச்சிவாய நம: ஒம் ”

முக்தி நெறி அறிவிக்கும் பக்தி நெறியின் அரிய பாடல்கள் தொகுப்பு

தொகுப்பாளர் : திரு. கிருஷ்ண கவுண்டர் குமாரர் கந்தசாமி,
நீர் ஊற்று நிபுணர், 352, விஜயலக்ஷ்மி லே-அவுட், சங்கனூர்
ரோடு, கணபதி அஞ்சல், கோயமுத்தூர்-6. போன் : 531912

கோயமுத்தூர் டவுன் கணபதியில் உள்ள அருள்மிகு ஆதி
விநாயகர் திருக்கோயிலில் (8 வருடங்களாக) மார்கழி மாதம்
நடைபெறும் பூஜைகள் சிறப்பாக செய்துவர நிரந்தரமாக நன்
கொடை கொடுத்துக் கொண்டுள்ள அன்பர்கள் 66 அன்பர்களில்
சிவ மெய்யன்பர்களின் உதவியால் 2000 பிரதிகள்.

“ குப்பம்மாள் கிருஷ்ண கவுண்டர் குடும்ப சேம நலம்
சேமிப்பு ” வட்டித் தொகையிலிருந்து அதன் நிர்வாகி K. கந்தசாமி
நீர் ஊற்று நிபுணர், கணபதி அஞ்சல், கோவை-6. உதவியது
2000 பிரதிகள்.

16-12-96-ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் சிறப்பு பூஜை ஆரம்ப
நாள் நினைவாகவும், அருள்மிகு ஆதிவிநாயகர் திருக்கோயில்
‘மகா கும்பாபிஷேகம்’ நினைவு மலராகவும் வெளியிடப்படுகிறது

உடம்புக்குள் உயிரும் உயிருக்குள் இறையும் உறைகின்றன.
கடவுள் உயிர்கள்தோறும் உறைகின்றார். ஆதலால் எல்லா
உயிர்கட்கும் நாம் நன்மையே செய்ய வேண்டும். உயிர்களுக்குச்
செய்யும் நன்மை கடவுள் வழிபாடாகும். உயிர்களுக்கு வருகின்ற
இடர்களை முடிந்தவரை நீக்கியும் நன்மை புரிந்தும் மகிழவேண்டும்
அதுவே அறிவு படைத்ததின் பயனுமாகும். கடவுள் எங்கும்
நிறைந்திருக்கிறார் என்பதையும் மறவாமல் கருத்தில் இருத்த
வேண்டும். ‘ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி’ (திருவாசகம்)

அன்பு உள்ளம் கொண்ட புண்ணியவான்கள் இந்த நூலில்
உள்ளபாடல்களை எல்லாம் ஒரே புத்தகமாக அச்சிட்டு மக்களுக்கு
ஞானதானமாக கொடுக்கலாம். விநாயகர் தோத்திரம் பாடல்கள்
சரஸ்வதி தோத்திரம், அபிராமி அந்தாதி, கந்தர் அனுபூதி ஆகி-
யவைகளில் எல்லா பாடல்களையும் சேர்த்து சிறிய அளவுள்ள
புத்தகங்களாக அச்சிட்டு பள்ளி மாணவ, மாணவிகளுக்கு இலவச
மாக ஞானதானம் செய்யலாம். இதை ஒதுபவர்கள் கல்வி,
செல்வம், ஞானம், பரகதியும் பெற்று சிறந்து விளங்குவார்கள்.

ஓம்
பொருள் அடக்கம்
அளிபவர் உள்ளத்து அமுதே போற்றி

ஓவ்வொரு நாளும் இறைவனை பூஜை செய்யும்பொழுது வரிசை கிரமத்தில் ஓத வேண்டிய பாடல்களின் தொகுப்பு இந்த பாடல்களின் தொகுப்பு ஏற்பட்ட வரலாறும்.

இதில் உள்ள பாடல்களை பொருள் உணர்ந்து பாராயணம் செய்தால் உள்ளம் உருகும், அன்பு உண்டாகும், அபரிமிதமான நற்பயன் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால் பதவுரையுடன் புத்தகங்கள் கிடைக்கும் விலாசங்களும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. விநாயகர் தோத்திரம் (திருப்புகழில் உள்ள 3 பாடல்கள்) மொத்தம் 6 பாடல்கள்.
2. சரஸ்வதி அந்தாதி (30 பாடல்கள்) உரை எழுதியவர் புலவர் அ. மாணிக்கம் M.A., தமிழ் பேராசிரியர், வர்த்தமானன் பதிப்கம் 1, மகாலிங்கம் முதல் குறுக்குத் தெரு, மகாலிங்கபுரம், சென்னை-34
3. மகாலக்ஷ்மி தோத்திரம் (18 பாடல்கள்) கனகதாரா தோத்திரம் (ஆதி சங்கரர் அருளியது) K. கைலாசம் ஐயர், புரோப்பரைட்டர், கிரி பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி (Triplicane) சென்னை-5
4. திருவாசகத்தில் உள்ள திருவெம்பாவை பதிகத்தில் 7 பாடல்கள், எண்ணப் பதிகம் 6 பாடல்கள், அருட்பத்து 10 பாடல்கள், வாழாப்பத்து 10 பாடல்கள், கோயில் மூத்த திருப்பதிகம் 10 பாடல்கள், யாத்திரைப் பத்து 10 பாடல்கள், ஆசைப்பத்து 10 பாடல்கள், செத்திலாப் பத்து 10 பாடல்கள் திருப்பள்ளி எழுச்சியில் 7 பாடல்கள், ஆக மொத்தம் 80 பாடல்கள். திருவாசகம் மிகச்சிறந்த பதவுரையுடன் தமிழ் பேராசிரியரும் தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளருமாகிய திருநெல்வேலி திரு. கா. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை அவர்கள் உரை எழுதி உள்ளார். கிடைக்குமிடம் : இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ், சென்னை-1.
5. அபிராமி அந்தாதி 100 பாடல்களில் 24 பாடல்கள், அபிராமிபட்டர் அருளியது. கிடைக்குமிடம் : சகுந்தலை நிலையம், 58, ஐயப்பசெட்டி தெரு, மண்ணடி, சென்னை-1. தவிர கோயமுத்தூர், பேரூர் பட்டினவரர் திருக்கோவிலுக்குள் உள்ள புத்தக கடையிலும், கோயமுத்தூரில் உள்ள ஆர். எஸ்- புரம், திருவெங்கடசாமி ரோட்டில் உள்ள காமாட்சி அம்மன் கோயிலில் உள்ள புத்தக கடையிலும் கிடைக்கும்.
6. கந்தர் அநுபூதி 8 பாடல்கள், கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் உரை எழுதி உள்ளார். கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் எழுதிய எல்லா நூல்களும் கிடைக்குமிடம் : குகனூர் வாரியர் பதிப்பகம், 107, சிங்கண்ணை செட்டி தெரு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை-2.
7. 50 வருடங்களாக அசையாமல் கண் திறந்து பாராமல் கடும் தவம் புரியும் பால யோகியார்.

முத்திக் குழன்று முனிவர் குழாம் நனிவாட

அத்திக்கருணி அடியேனை ஆண்டு கொண்டு

பத்திக் கடலுள் பதித்த பரஞ்சோதி

தித்திக்குமா பாடி தெள்ளனம் கொட்டாமோ (திருவாசகம்)

“கடியேனுடைய கடுவினையைக் களைந்துன் கருணைக்கடல் பொங்க உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே ஓவாது உருக அருளாயே

சாந்தலிங்கர் தாள் மலர் வாழ்க

கயிலை மாமுனிவர்

திருப்பெருந்திரு. சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்
பேருராதீனம்

**தாது வருடம் தை மாதம் 6-ம் நாள்
(19 - 1 - 1997)**

**கணபதி ஆதிவிநாயகர்
திருக்குட நன்னீராட்டும் பெருவிழா
சிறப்பும்லர் வாழ்த்துரை**

அடியார்கள் மரபில் சிவத்திரு. கந்தசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் இடையறா பேரன்புடையவர்கள். நீருற்று நிபுணராக தமிழகமெங்கும் சென்று உழவர்களுக்கு உதவி வருபவர், ஆங்காங்கே செல்லுமிடங்களில் திருக்கோயில்கள்தோறும் சென்று வழிபாடு செய்வதை தமது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளவர்.

நாளும் அதிகாலையில் எழுந்து இறைவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்வதிலும் பக்திப் பாடல்களை ஓதுவதிலும் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர். திருவாசகத்தை கல்லெழுத்துக்களால் தெய்வத் திருத்தலங்களில் பதித்தும் வருகின்ற அன்பர்கள் ஓதி உணருமாறு செய்து வருகின்றார்.

இவரது வாழ்க்கைத் துணைவியார் கண்ணம்மாள் என்கிற அலமேலுமங்கம்மாள் இவர் போன்றே அடியார் வழிபாட்டிலும் ஆலய வழிபாட்டிலும் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர். அன்பும் நல்ல பண்பும் உடையவர்.

திருத்தலங்கள்தோறும் சென்று வழிபடுவதிலும், அருளாளர்கள் திருக்கூட்டத்துடன் சேர்ந்து சிறப்பாக பணியாற்றுவவர். தன் துணைவர் கருத்திற்கேற்ப இல்லற நெறியில் இனிது வாழ்பவர். இருவரும் மனமொத்து அருட்பணிகளை செய்து வருகின்றார்கள்.

சிவத்திரு. கந்தசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் தாம் வழிபாட்டில் ஓதும் பாடல்களனைத்தும் அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில் அழகிய அரிதாகிய நூலாக வெளியிடுகின்றார்.

ஓம்
வாழ்த்து

தவத்திரு குமரகுரு சுவாமிகள், கௌமார மடாலயம் சின்னவேடம்பட்டி,
போஸ்ட்டு, கோயமுத்தூர்-6.

கணபதி கண் வீற்றிருக்கும் ஆதிவிநாயகர்
கும்பாபிஷேக நல் திருநாளில்
பண் இசையால் அருளாளர்களால் பாடப் பெற்ற
பாக்களைத் தொகுத்து நல்லருள்
எண்ணம் கொண்டு வெளியிட எண்ணிய ஏற்ற மிகு
கௌமார தொண்டர்
பண்பால் பார் போற்றும் உத்தம நீருற்று நிபுணர்
கந்தசாமி அலமேலு நீடுவாழியே.

அன்புடன்

குமரகுருபர சுவாமிகள்

சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம், கோயமுத்தூர்-6

மருதாசல சுவாமிகள் வழங்கிய பாடல்கள்

(அறுசீர் விருத்தங்கள்)

1. கலைத்திரு அந் தாதிதுதி வாசகமும் திருப்புகழும் கந்தர்பூதி
சிலைத்திருவாம் அபிராமி அந்தாதி, முதற் பல நூல் திரட்டித்
தந்தார்
நிலைப்புகழ்நற் கணபதியூர்க் கந்தசாமி நீருற்று நிபுணர்
சைவக்
குலக் கொழுந்து மலர்மாலை எத்தலத்தும் சென்று தரும்
குணச்சீமானே
2. மதி கொண்ட, தந்தரும பத்தினியாம் அலர்மேலு
மங்கையோடும்
துதிகொண்ட பல தலங்கள் சென்றுவழி பாடுசெய்யும் தூய
செம்மல்
நிதிகொண்ட பயனாகப் புண்ணியங்கள் பல செய்வார் நித்த
நித்தம்
கதிகொண்ட குமரகுரு பரனரு ளாற் பலநலமும் கலந்து வாழ்க

“ஓம் நமச்சிவாய நம, ஓம் நமச்சிவாய நம ஓம்” என்ற மந்திரத்தை
உள்ளத்துக்குள் ஜெபிக்கவும். மற்றவர்களுக்க காது கேளாதபடி
தனிமையில் இருந்து சப்தமாகவும் ஜெபிக்கலாம். ஒ என்ற சொல்
உள்ளத்திலிருந்து ஒசை வெளிவர வேண்டும், தேவர்கள் ஜெபிக்கும் மந்திரம்
(பொறுப்பரன்றே பெரியோர், சிறு நாய்கள் தம் பொய்யினையே)

உ

ஓம்

ஓம் நமச்சிவாய நம

(அரிதாகிய பக்திநெறி பாடல்களின் தொகுப்பு)

1. இறைவா, கடுமையான குணத்தை உடைய எனது கொடிய வினைகளைத் தொலைத்து உன்னுடைய அருட்கடலானது அடியேனுடைய உள்ளத்தில் பொங்கும் படியாக ஓயாது அன்பினால் உருகுவதை எனக்க அருள் செய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்து வந்தேன்.

2. முற்பிறப்பில் செய்த தவத்தால் முடிந்து வைத்த நிதி கிடைக்கப் பெற்றதுபோல் எனது 35 வயதில் நான் உய்யும் பொருட்டு எனக்கு தக்க சமயத்தில் பூமியின் கீழே ஆயிரம் அடி ஆழம் வரையிலும் உள்ள எல்லா நீர் ஊற்றுக்கள் பற்றிய எல்லா விபரங்களையும் அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றலை இறைவன் அருள் புரிந்தார். நீர் ஊற்றுப் பரிசோதனை பற்றிய என் தொழில்நுட்பத்திறமை முழுவதையும் விளக்கமாக எழுதி ஒரு விண்ணப்பம் 16-1-1977 அன்று இந்தியாவின் ஜனாதிபதியாக இருந்த மாண்புமிகு பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்களுக்க அனுப்பினேன். அந்த விண்ணப்பத்தின் கருத்துகளை தமிழில் அச்சிட்டு என்னை விரும்பி அழைப்பவர்களுக்கும் கொடுத்து வருகிறேன். தமிழ்நாடு சர்க்காரால் விவசாயிகளுக்காக மாதம் ஒருமுறை முன்னாளில் பிரசுரிக்கப்பட்ட பதிப்புக்களான மேழிச்செல்வம், தமிழ் அரசு, என்ற வெளியீடுகளில் பலமுறை நீர் ஊற்றுக் கண்டுபிடிப்பதில் எனக்க உள்ள திறமையைப் பற்றிய செய்திகள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. தவிர தினமணி, மாலை முரசு போன்ற தினசரி செய்தி தரும் பேப்பர்களிலும், நான், நீர் ஊற்றுப் பரிசோதனையில் எனக்கு உள்ள திறமையைப் பற்றிய விவரங்களை பலமுறைகளில் பிரசுரிக்கும்படி செய்தேன். கோயமுத்தூரில் உள்ள வேளாண்மை பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து மாதம் ஒருமுறை வெளிவரும் வளரும் வேளாண்மை என்ற பதிப்பிலும் நீர் ஊற்றுப் பரிசோதனை பற்றிய என் விளம்பரம் ஒரு வருடம் முழுவதும் பிரசுரித்தார்கள்.

3. இதனால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா ஜில்லாக்களிலும் உள்ள விவசாயிகள் என்னை அவர்கள் பூமியில் உள்ள நீர் ஊற்றுப் பரிசோதனை செய்ய அழைத்தார்கள். இறைவன் திருவருளால் நான் குறிப்பிட்ட எல்லா இடங்களிலும் நான் தெரிவித்தப்படியே தண்ணீர் கிடைத்தது. இதனால் நான் தொடர்ந்து வெளி ஜில்லாக்களுக்கு 40 வருடங்களாக அடிக்கடி சென்று வருகிறேன். நான் செல்லும் பகுதிகளில் உள்ள எல்லா திருக்கோயில்களுக்கும் தவறாமல் சென்று இறைவனை வணங்கி வருகிறேன். 40 வருடங்களாக நான் தினசரி 2½ மணி நேரம் அதிகாலையில் ஓம் நமச்சிவாய நம என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்து கொண்டே யோகாப்பியாசம் செய்து வருகிறேன்.

4. முருகப் பெருமானின் பெருங்கருணையினால் என்னுடைய 25 வயதிலிருந்து கந்தர் அனுபூதி முழுவதும் ஒவ்வொரு நாளும் நான் பாராயணம் செய்து பொருள் உணர்ந்து ஒதிக் கொண்டிருந்தேன். என் முப்பதாவது வயதில் பேரூரில் பட்டீஸ்வரர் கோயிலில் பூஜை செய்து கொண்டிருந்த குருக்கள் பிராமணர், ஒரு திருவாசகப் புத்தகத்தை எனக்கு கொடுத்தார். நான் சிதம்பரம் கோயிலுக்கு சென்று தரிசித்து விட்டு வரும் பொழுது கிழக்கு கோபுரவாயில் அருகில் திருவாசகம் பதவுரையுடன் கூடிய பிரதி கிடைத்தது. அன்று முதல் திருவாசகத்தில் உள்ள பாடல்களை பொருள் உணர்ந்து படித்தும் தினசரியாக ஒதியும் வந்தேன். இன்றும் திருவாசகப் பாடல்களை ஒதிக்கொண்டுள்ளேன். விநாயகர், சரஸ்வதி தேவி, மகாலக்ஷ்மிதேவி, மேதகு நடராஜர், சிவகாமசுந்தரி, நால்வர்கள், வள்ளி தெய்வானை உடனாகிய முருகப் பெருமான், ராதா ருக்மணி உடனாகிய வேணுகோபாலன் ஆகிய ஐம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளையும் கருங்கல்லினால் செய்த சிறிய சிவலிங்கங்களையும் என் பூஜை அறையில் வைத்துப் வழிபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறேன். நான் ஆயிரக்கணக்கான வில்வச் செடிகளை வளர்த்து அன்பர்களுக்கு கொடுத்தும், தவிர வில்வ விதைகளை செடிகள் உண்டாக்கும்படி அன்பர்களுக்கு கொடுத்தும் வருகிறேன்.

5. பாசவேர் அறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப் பற்றுமாறு அடியனேற்கு அருளிப் பூசனை உகந்து என் சிந்தையுள் புகுந்து பூங்கழல் காட்டிய சிவபெருமான் உவப்பிலா ஆனந்தமாகிய தேனினைச் சொரிந்து நாங்கள் உய்யும் வண்ணம் அருள் புரிந்தார். 27-1-1967 அன்று நான், நாளும் பூஜை செய்யும் பொழுது வரிசைக் கிரமமாக ஓத வேண்டிய பாடல்களை அப்பொழுது 10 வயது உள்ள என் குமாரத்தி விஜயலட்சுமியின் மூலமாக உணர்த்தி அருள் செய்தார். இப்பொழுது எனக்கு 76 வயதாகிறது. என் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப எண்ணரிய இன்னருளால் இறைவன் அருளிய பாடல்களை நான் பாராயணம் செய்து ஓதி வருகிறேன். எல்லா மக்களும் இந்த பாடல்களை ஓதி நலம்பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆதிவிநாயகப் பெருமானுடைய பெருங் கருணையால் எனக்கு தோன்றியது. அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கி அந்த பாடல்களை வெளியிடுகிறேன். (பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி) அன்னை பராசக்தியின் அருளால் இந்த பாடல்களை எல்லாம் ஒரு புத்தகமாக வெளியிடுகிறேன். வினைப் பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டு இறைவனை சிறிதும் நினைவாதே தளர்வு எய்தி கிடைக்கும் உயிர்களின் அறியாமை அறிந்து இறைவா அருள் செய்து நின் திருவடிகளை திருவாசகத்தில் உள்ள பாடல்களால் போற்ற கருணை புரிய வேண்டும் என்பது என் பிரார்த்தனையாகும். K. கந்தசாமி, நீர் ஊற்று நிபுணர், கணபதி.

இந்த அரிதாகிய பாடல்களின் தொகுப்பில் உள்ள விநாயகப் பெருமான் தோத்திரம் 6 பாடல்கள், சரஸ்வதி அந்தாதியில் 10 பாடல்கள், கனகதாரா தோத்திரம் 18 பாடல்கள், திருவாசகத்தில் உள்ள திருவெம்பாவையில் 7 பாடல்கள், எண்ணப்பதிப்பகம் 6 பாடல்கள், அருட்பத்து 10 பாடல்கள், வாழப்பத்து 10 பாடல்கள், கோயில் மூத்த திருப்பதிகம் 10 பாடல்கள், யாத்திரைப் பத்து 10 பாடல்கள், ஆசைப்பத்து 10 பாடல்கள், செத்திலாப்பத்து 10 பாடல்கள், திருப்பள்ளி எழுச்சியில் 7 பாடல்கள் (80 பாடல்கள்), அபிராமி அந்தாதியில் 24 பாடல்களும், கந்தர் அநுபூதியில் 8 பாடல்கள் எனக்கு உணர்த்தப்பட்டவைகள், ஆக மொத்தம் 146 பாடல்கள்.

“ஓம் நமச்சிவாய நம, ஓம் நமச்சிவாய நம ஓம்”

1. பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்பரிந்து பிறவி என்னும் இக்கடலை நீந்த இறைவன் பேரருள் தந்து அருளிய அற்புதம்

2. குறிப்பிட்ட 126 ஏக்கர் பூமியின் கீழ் ஆயிரம் அடி ஆழத்திற்குக்குள் மேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி சென்று கொண்டு இருக்கும் எல்லா நீர் ஊற்றுகளையும் விஞ்ஞான முறையில் பரிசோதனை செய்து கண்டு பிடித்து ஒவ்வொரு நீர் ஊற்றிலும் உள்ள தண்ணீரின் அளவையும் கணக்கிட்டு அவைகளிலேயே மிக அதிகமான தண்ணீர் உள்ள நீர் ஊற்றுக்கு A என்றும் பிறகு படிப்படியாக குறைந்த அளவு தண்ணீர் உள்ள இதர நீர் ஊற்றுகளுக்கு இறங்கு வரிசை முறைப்படி முறையே A, B, C, D, E, F, G, H, I, K என்றும் குறித்தல் (இதில் 11 நீர் ஊற்றுகள் உள்ளன).

3. மேலே தெரிவிக்கப்பட்ட முறைப்படி அந்த பூமியில் தெற்கு திசையிலிருந்து வடக்கே நோக்கி சென்று கொண்டு இருக்கும் நீர் ஊற்றுக்களையும் கண்டுபிடித்து அவைகளிலேயே மிக அதிக அளவு தண்ணீர் உள்ள நீர் ஊற்றுக்கு 1 என்றும் பிறகு படிப்படியாக குறைந்த அளவு தண்ணீர் உள்ள இதர நீர் ஊற்றுகளுக்கு முறையே 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 என்றும் குறித்தல் (15 நீர் ஊற்றுகள் உள்ளன).

4. மிக அதிக அளவு தண்ணீர் உள்ள 2 நீர் ஊற்றுகள் வேறு வேறு ஆழத்தில் கிராஸ் செய்யும் சரியான இடத்தையும். பிறகு படிப்படியாக குறைந்த அளவு தண்ணீர் உள்ள மற்ற நீர் ஊற்றுகள் கிராஸ் செய்யும் சரியான இடத்தையும் கண்டு பிடித்து குறித்தல். ஒவ்வொரு கிராசிங் பாயிண்டிலும் குழாய் கிணறு இறக்கவேண்டிய ஆழத்தையும் கிடைக்கும் தண்ணீர் அளவையும் இறைவன் திருஅருளால் நான் தெரிவிக்க இயலும். ஒவ்வொரு கிராசிங் பாயிண்டிலும் எவ்வளவு H.P. சப்மரி சபிள் பம்பு மோட்டாருக்கு தண்ணீர் சப்ளை கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவிக்கப்படும்.

5. மேலே கண்டுள்ள விபரங்களை கண்டுபிடித்து தெரிவிக்கும் நபருக்கு நான் 20 ஆயிரம் ரூபாய் சன்மானம் கொடுக்கிறேன். தவிர மேலே கண்ட விபரங்களை ஆராய்ந்து தெரிவிக்க நான் எடுத்துக்கொள்ளும் கால அளவைவிட மேலும் குறைந்த அளவு காலத்திலேயே எந்த நபராவது எந்த நவீன கருவியைக் கொண்டாவது கண்டுபிடித்து நிரூபித்தால் அந்த நபருக்கு நான் 30 ஆயிரம் ரூபாய் சன்மானம் கொடுக்கத் தயார் என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். K. கந்தசாமி நீர் ஊற்று நிபுணர் 352, விஜயலட்சுமி லே-அவுட், சங்கனூர் ரோடு, கணபதி போஸ்ட், கோயமுத்தூர் - 6. போன் : 531912.

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட்டு உலகமெல்லாம்
சிரிக்கும் திறம்பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

(திருவாசகம்)

விநாயகப்பெருமான் தோத்திரம்

அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழில் உள்ளவை-3

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன்

அடிபேணிக் (1)

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவர்
கற்பக மெனவினை

கடிதேகும்

மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய

மதயாணை

மத்தள வயிரனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு

பணிவேணை

முத்தமி ழுடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய

முதல்வோனே

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுரைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த

அதிதீரா

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிரமணிபடும்
அப்புன மதனிடை

யிபமாகி

அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள்

பெருமானே

திதத்தித் தத்திச் சட்டப்பட்டுச்
சத்தப்படுமைக்

கடலாலே (2)

சார்ப்பத் தத்திற் பட்டுக் கெட்டுத்
தட்டுப் படுமப்

பிறையாலே

சித்தத் துக்குப் பித்துற றுச்சச்
சித்தரக் கொடியுற்

றழியாதே

செப்பக் கொற்றச் சிற்பப் பத்திச்
செச்சைத் தொடையைத்

தரவேணும்

கொத்துத் திக்குப் பத்துப் புக்குக்
குத்திக் கிரியைப்

பொரும் வேலா

கொச்சைப் பொச்சைப் பொற்பிற் பச்சைக்
கொச்சைக் குறவிக்

கினியோனே

சுத்தப் பத்தத் தார்க்குச் சித்தத்
துக்கத் தையொழித்

திடும்வீரா

சொர்க்கத் துக்கொப்புற்றக் கச்சிச்
சொக்கப் பதியிற்

பெருமானே

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பரும்
தாழ்ந்துலகந் ஏத்தத் தகுவாரும் சூழ்ந்துமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர்.

(திருவாசகம்)

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்

ஒண்கடலிற் றேனமுதத்

இன்பரசத் தேபருகிப்

என்றனுயிர்க் காதரவுற்

தம்பிதனக் காகவனத்

தந்தைவலத் தாலருள்கைக்

அன்பர்தமக் கானநிலைப்

ஐந்துகரத் தானேமுகப்

கசிவாகி (3)

துணர்வூறி

பலகாலும்

றருள்வாயே

தணைவோனே

கனியோனே

பொருளோனே

பெருமானே

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழ்மறை வாழப்
பான்மை தரு செய்ய தமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஐந்துகர மூன்று விழி நால்வாய்
ஆனைமுக னைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிற்பாம்

(நம்பியாண்டார் நம்பி) (4)

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை

இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை

நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்

புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே

(திருமந்திரம் 5)

தாரமர் கொன்றையுஞ் சண்பக மாலையுஞ் சாத்துந்தில்லை
ஊரார்தம் பாகத்து உமை மைந்தனே உலகேழும் பெற்ற
சீரபி ராமியந்தாதி எப்போதுமென் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதியே நிற்கக் கட்டுறையே

(அபிராமி அந்தாதி) 6

அனைத்து உலகும் ஆக்குவாய் சாப்பாய் அழிம்பாய்

அருள்தருவாய் என்ற தத்துவத்தில் போக்குவாய் என்னை

புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பில் என்று போற்றும் பாடல்கள்

சரஸ்வதி அந்தாதி

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் அருளியது

காப்பு

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்

ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய

உருப்பளிங்கு போல் வாள் என் உள்ளத்தின் உள்ளே

இருப்பன் இங்கு வராது இடர்

(ஓம்)

படிக நிறமும் பவளச் செவ் வாயும்

கடி கழிபூந் தாமரை போல் கையும் - துடியிடைபும்

அல்லும் பகலும் அனவரத மும் துதித்தால்

கல்லும் சொல்லாதோ கவி

(ஓம்)

நூல்

சீர்தந்த வெள் இதழ்ப் பூங்கம லாசனத் தேவி செஞ்சொல்

தார்தந்த என்மனத் தாமரை யாட்டி சரோருக மேல்

பார் தந்த நாதன் இசைதந்த வாரணப் பங்கயத்தாள்

வார் தந்த சோதி அம்போருகத்தானை வணங்குதுமே

(ஓம்) (1)

உரைப்பார் உரைக்கும் கலைகள் எல்லாம் எண்ணில் உன்னையன்றித்

தரைப்பால் ஒருவர் தரவலரோ தண் தரளமுலே

வரைப்பால் அமுதுதந்து இங்குளனை வாழ்வித்த மாமயிலே

விரைப்பா சடைமலர் வெண் தாமரைப் பதிமெல்லியலே

(ஓம்) (3)

பொருளாகிய செல்வங்கள் இழிந்தவரிடத்திலும் உள்ளன

(உயர்ந்தவரிடத்தில் மட்டும் உள்ள) அருளாகிய

செல்வமே செல்வங்களிலும் சிறந்த செல்வமாகும்

(திருகுறள் 241)

பாதாம் புயத்தில் பணிவார் தமக்குப் பலகலையும்
வேதாந்தமுத்தியும் தந்தருள் பாரதி வெள் இதழ்த் பூஞ்
சீதாம் புயத்தில் இருப்பாள் இருப்ப என் சிந்தையுள்ளே
ஏதாம் புவியில் பெறலரிது ஆவது எனக்கு இனியே

(ஓம்) (7)

நாயகமான மலரகமாவது ஞான இன்பச்
சேயகமான மலரகமாவதுந் தீவினையால்
ஏயக மாறி விடு மகமாவதும் எவ்வுயிர்க்கும்
தாயக மாவதும் தாதார் சுவேத சரோருகமே

(ஓம்) (15)

காரணன் பாகமும் சென்னியும் சேர்தரு கன்னியரும்
நாரண னாக மகலாத் திருவும் ஓர் நான் மருப்பும்
வாரணன் தேவியும் மற்றுமுள்ள தெய்வ மடந்தையரும்
ஆரணப் பாவை பணித்த குற்றவேல் அடியவரே

(ஓம்) (20)

வேறிலை என்று உன் அடியாரிற் கூடி விளங்கு நின் பேர்
கூறலை யானும் குறித்து நின்றேன் ஐம்பலக் குறும்பாம்
ஆறலை கள்வர் மயக்காமல் நின் மலர்த் தாள் நெறியில்
சேறலை ஈந்தருள் வெண்டாமரை மலர்ச் சேயிழையே

(ஓம்) (22)

தொழுவார் வலம் வருவார் துதிப்பார் தம் தொழில் மறந்து
விழுவார் அருமறை மெய் தெரிவார் இன்ப மெய் புளகித்து
அழுவார் இன்னும் கண்ணீர் மல்குவார் என்கண் ஆவதென்னை
வழுவாத செஞ்சொல் கலைமங்கை பால் அன்பு வைத்தவரே

(ஓம்) (25)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம் செய்வாரின் தலை (குறள் (295)

ஒருவன் தன் மனத்தோடு பொருந்த உண்மை பேசுவானால் அவன்
தவத்தோடு தானமும் ஒருங்கே செய்வாரை விட சிறந்தவன்.

பெருந்திருவும் சய மங்கையுமாகி என் பேதை நெஞ்சில்
இருந்தருளும் செஞ்சொல் வஞ்சியைப் போற்றில் எல்லா
உயிர்க்கும்

பொருந்திய ஞானம் தரும் இன்பவேதப் பொருளும் தரும்
திருந்திய செல்வம் தரும் அழியாப் பெருஞ்சீர் தருமே

(ஓம்) (30)

மகாலக்ஷ்மி தாயார் தோத்திரம்
ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதர்கள் அருளிச் செய்த
கனகதாரா ஸ்தோத்திரம்

சமஸ்கிரதத்தில் இயற்றப்பட்டது (தமிழில்)

அங்கம் ஹரோ புளகபூஷணம் ஆச்ரயந்தீ
ப்ருங்காங்க நேவ முகுளாபரணம் தமாலம்
அங்கீக்ரு தாகில விபூதி அபாங்க லீலா
மாங்கள்ய தாஸ்து மம மங்கள தேவ தாயா

(1)

முக்தா முஹூர் விதததி வதனே முராரே
ப்ரேமத்ர பாப்ரணி ஹிதானி கதாகதானி
மாலா த்ருசோ மதுகரீவ மகோத் பலேயா
ஸா மே ச்ரியம் திசது ஸாகர ஸம்பவாயா

(2)

விச்வா மரேந்த்ர பதவிப்ரம தாந தக்ஷம்
ஆனந்த ஹேது ரதிகம் முரவித் விஷோபி
ஈஷந்தி ஷீதது மயி க்ஷணம் ஈக்ஷணாதம்
இந்தீவ ரோதர ஸஹோதரம் இந்திராயா

(3)

ஆம்லிதாக்ஷம் அதிகம்ய முதா முகுந்தம்
ஆனந்த கந்தம் அநிமேஷம் அநங்க தந்த்ரம்
ஆகே கரஸ்தி தகநீ நிகபக்ஷம் நேத்ரம்
பூத்யை பவேந் மம புஜங்க சயாங்க நாயா

(4)

பாஹ் வந்தரே மதுஜித ச்ரித கௌஸ்துபே யா
ஹாராவ லீவ ஹரிநீலமயி விவாதி
காமப்ரதா பகவ தோபி கடாஷுமாலா
கல்யாணம் ஆவஹது மே கமலால யாயா

(5)

காலாம்பு தாலி லலிதோரஸி கைடபாரே
தாராதரே ஸ்புரதியா தடிதங்க நேவ
மாது ஸமஸ்த ஜகதாம் மஹநீய மூர்த்தி
பத்ராணி மே திசது பார்க்கவ நந்த நாயா

(6)

ப்ராப்தம் பதம் ப்ரதமத கலு யத்ப்ர, பாவத்
மாங்கல்ய பாஜீ, மதுமாதினி, மன்மதேன
மய்யாப தேத்ததிஹ மந்தரம் ஈக்ஷணூர்த்தம்
மந்தாலஸம் ச மகராலய கந்ய காயா

(7)

தத்யாத்தயானு பவனோ த்ரவி தாராம்
அஸ்மின்ன கிஞ்சன விஹம் கசிசௌ விஷண்ணே
துஷ்கர்ம கர்ம மபநீய சிராய தூரம்
நாராயண ப்ரணயிணீ நயனும்புவாஹ

(8)

இஷ்டா விசிஷ்ட மதயோபி யயா தயார்த்ர
த்ருஷ்ட்யா த்ரிவிஷ்டப பதம் சுலபம் லபந்தே
த்ருஷ்டி ப்ரஹ்ருஷ்ட கமலோதர தீப் திரிஷ்டாம்
புஷ்டிம் க்ருஷ்ஷ்டமம புஷ்கர விஷ்டராயா

(9)

கீர்தேவ தேதி கருடத்வஜ சுந்தரீதி
சாகம்பரீதி சசி சேகர வல்லபேதி
ஸ்ருட்டி ஸ்திதி ப்ரலய கேலி(ஷு)சு ஸம்ஸ்தி தாயை
தஸ்யை நமஸ் த்ரிபுவநைக குரோஸ் தருண்யை

(10)

13

சிவசிவ

ச்ருத்யை நமோஸ்து சுபகர்ம பலப்ர ஸு(சு)த்யை
 ரத்யை நமோஸ்து ரமணிய குணார்ண வாயை
 சக்த்யை நமோஸ்து சதபத்ர நிகேத நாயை
 புஷ்ட்யை நமோஸ்து புருசோத்தம வல்ல பாயை (11)

நமோஸ்து நாலீக நிபாய நாயை
 நமோஸ்து துக்தோ ததி ஜன்ம பூம்யை
 நமோஸ்து ஸோமாம் ருத ஸோத ராயை
 நமோஸ்து நாராயண வல்ல பாயை (12)

ஸம்பத்தக ராணி ஸகலேந்திரிய நந்த நாநி
 ஸாம் ராஜ்ய தான விபவாநி ஸரோரு ஹாக்ஷி
 த்வத் வந்த நாநி துரிதா ஹர ணேத்ய தாநி
 மாமேவ மாதர நிசம் கலயந்து மாந்யே (13)

யத் கடாக்ஷ ஸமுபாஸ நாவிதி
 ஸேவகஸ்ய ஸகலார்த்த ஸம்பத
 ஸந்த ணேதி வசனாங்க மானஸை
 த்வாம் முராரி ஹ்ருத யேச்வரீம் பஜே (14)

ஸரஸிஜ நிலயே ஸரோஜ ஹஸ்தே
 தவள தமாம் சுக கந்தமால்ய சோபே
 பகவதி ஹரிவல்லபே மனோக்னே
 த்ரிபுவன பூதகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் (15)

திக்கஸ்திபி கநக கும்ப முகா வஸ்ருஷ்ட
 ஸ்வர் வாஹிநீ விமலசாரு ஜலப்லு தாங்கீம்
 ப்ராதர்ந மாமி ஜகதாம் ஜனநீம் சேஷ
 லோகாதினாத க்ருஹிணீம் அம்ரு தாப்தி புத்ரீம் (16)

கமலே கமலாக்ஷ வல்லபே த்வம்
 கருணாபூர தரங்கிதைர பாங்கை
 அவலோகய மாம் அகிஞ்சனாநாம்
 ப்ரதமம் பாத்ர மக்ரித்ரிமம் தாயாயா

(17)

ஸ்துவ வந்தியே ஸ்துதிபி அமீபி அன்வஹம்
 த்ரயீமயீம் த்ரிபுவன மாதரம் ரமாம்
 குணாதிகா குருதர பாக்கிய பாஜிநொ
 பவந்தி தே புவி புதபாவி தாசயா

(18)

திருவெம்பாவை (பதிக எண்-7)

சத்தியை வியந்தது (திருவண்ணாமலையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம் பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
 ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

(ஓம் 1)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
 ஏகம் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூக மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்

தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனூர்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய் (ஓம் 2)

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய் (ஓம் 4)

மாலறியா நான்முகனும் காணு மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய் (ஓம் 5)

அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமுரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னுள் னுமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னுனை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய் (ஓம் 7)

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுத்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியான்
 பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமானும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாகுருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய் (ஓம் 15)

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈரும் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோம் எம்பாவாய். (ஓம் 20)

எண்ணப்பதிகம் (பதிக எண்-44)

ஒழியா இன்பத்து உவகை (தில்லையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்
 பத்திமை யும்பெற வேண்டும்
 சீருரு வாய சிவபெரு மானே
 செங்கமல மலர்போல
 ஆருரு வாயஎன் ஆரமு தேயுன்
 அடியவர் தோகைநடுவே
 ஒருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி
 என்னையும் உய்யக்கொண் டருளே.

உரியேன் அல்லேன் உனக்க டிமை
 உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதும்
 தரியேன் நாயேன் இன்ன தென்று
 அறியேன் சங்கரா கருணையினால்
 பெரியேன் ஒருவன் கண்டுகொள் என்றுன்
 பெய்க மூலாடி காட்டிப்
 பிரியேன் என்றென் றருளிய அருளும்
 பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. (2)

என்பே உருக நின்னருள் அளித்துன்
 இணைமலர் அடி காட்டி
 முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட
 முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
 இன்பே அருளி எனையு ருக்கி
 உயிருண் கின்ற எம்மானே
 நண்பே யருளாய் என்னுயிர் நாதா
 நின்னருள் நாணுமே. (3)

பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனும்உன்
 உயர்ந்த பைங்கழல் காணப்
 பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
 பிறப்பறுப் பாய்எம் பெருமானே
 முத்தனை யானே மணியனை யானே
 முதல்வனே முறையோ என்று
 எத்தனை யானும் யான்தொடர்ந் துன்னை
 இனிப்பிரிந்த தாற்றேனே. (4)

அளவிலாப் பாவகத்தால் அழுக்குண்டிங்கு கறிவின்றி
 விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியளய்க்கிடப்பேனுக்
 களவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
 களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே.

(திருவாசகம்)

காணும் தொழிந்தேன் நின்றிருப் பாதம்
 கண்டு கண்களி கூரப்
 பேணும் தொழிந்தேன் பிதற்றும் தொழிந்தேன்
 பின்னை எம்பெரு மானே
 தாணுவே அழிந்தேன் நின்நினைந் துருகும்
 தன்மைஎன் புன்மை களால்
 காணும் தொழிந்தேன் நீயினி வரினும்
 காண வும்நா னுவனே.

(5)

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்
 பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து
 தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்கும்
 சோதியை நீதி யிலேன்
 போற்றியென் அமுதே என நினைந் தேத்திப்
 புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே
 ஆற்றுவ னாக உடையவ னேனே
 ஆவஎன் றருளாயே.

(6)

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பத்து (பதிக எண்-44)

மகா மாயாகத்தி (திருபெருந்துறையில் ஆருளியது)
 திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழோளி விளக்கே
 சுரிகுழற் பணமுலை மடந்தை
 பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
 பங்கயத் தயனுமா லறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அநெந்துவே என்றரு ளாயே.

(1)

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
 கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
 ஒருத்தனே உன்னை ஒலமிட் டலறி
 உலகெலாம் தேடியும் காணேன்
 திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(2)

எங்கள்நா யகனே என்னுயிர்த் தலைவா
 ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
 தங்கள்நா யகனே தக்கநற் காமன்
 தனதுடல் தழலெழ விழித்த
 செங்கண்நா யகனே திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர் குருந்தமே வியசீர்
 அங்கனா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(3)

கமலநான் முகனும் கார்முகில் நிறத்துக்
 கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
 விமலனே எமக்கு வெளிப்படாய் என்ன
 வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
 திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(4)

துடிகொள்ளே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
 துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
 பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோல் இரண்டு
 பொங்கொளி தங்குமார் பினனே

செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(5)

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
 துதைந்தொழு துளங்கொளி வயிரத்து
 ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
 உறுகவை யளிக்கும் ஆரமுதே
 செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(6)

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
 மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
 கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
 கடுத்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
 செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(7)

முத்தனே முதல்வா முக்கண முனிவா
 மொட்டரு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(8)

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
 மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவம்
 கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
 தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(9)

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 இருந்தவா றெண்ணி ஏசுரு நினைந்திட்டு
 என்னுடை எம்பிரான் என்றென்று
 அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
 அலைகடல் அதனுளே நின்று
 பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
 போதராய் என்றரு ளாயே.

(10)

வாழாப்பத்து (பதிக எண்-28)

முத்தி உபாயம் (திரும்பெருந்துறையில் அருளியது)
 திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தஎம் பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(1)

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டாமா மணியே
 மற்றநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
 உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
 குணர்விறந் துலகமூ டுருவும்
 செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே
 என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே.

(2)

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
 மற்றநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
 தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப் பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும் உன்னை
 உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
 வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(3)

வல்லைவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
 மற்றநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
 தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எல்லேம வலகும் உருவியன் றிருவர்
 காணுநாள் ஆதியீ நின்மை
 வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(4)

பண்ணினேன் மொழியாள் பங்கநீ அல்லால்
 மற்றநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
 திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்

என்றிவை நின்கணை வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(5)

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ அல்லால்

பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(6)

பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே அல்லால்

பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(7)

பந்தனை விரலாள் பங்கநீ அல்லால்

பற்றநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமு தேஅடி யேனை
வந்துய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(8)

பாவநா சாஊன் பாதமே அல்லால்
 பற்றநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
 முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
 மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(9)

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ அல்லால்
 பற்றநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
 துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
 மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(10)

போற்றி ஓ நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
 போற்றி ஓ நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
 போற்றி ஓ நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றி ஓ நமச்சிவாய சய சய போற்றி போற்றி

(1)

கோயில் மூத்த திருப்பதிகம் (பதிக எண்-21)

அநாதியாகிய சற்காரியம் (தில்லையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
 நடுவுள் நீயிருத்தி
 அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
 தானால் அடியேனுன்

அடியார் நடுவுள் இருக்கும்அரு ழைப்புரி
யாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
வண்ணம் முன்னின்றே.

(1)

முன்னின்று ஆண்டாய் எனீமுன்னம் யானும்
அதுவே முயல்வுற்றுப்
பின்நின் றேவல் செய்கிறேன் பிற்பட்
டொழிந்தேன் பெம்மானே
என்னின் றருளி வரநின்று போந்தி
டென்னு விடில் அடியார்
உன்னின் றிவனார் என்னாரோ பொன்னம்
பலக்கூத் துகந்தானே.

(2)

உகந்தா னே அன் புடையடிமைக் குருகா
உள்ளத் துணர்விலியேன்
சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க
வாறன் றென்னாரோ
மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ
வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்
முகந்தான் தாரா விடினமுடிவேன் பொன்னம்
பலத்தெம் முழுமுதலே.

(3)

முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்
கும்என் தனக்கும்
வழிமுத லேநின் பழவடி யார்
திரள்வான் குழுமிக்
கெழுமுத லேஅருள் தந்தி ருக்கஇரங்
குங்கொல் லோஎன்று
அழுமது வேயன் றிமற்றென் செய்கேன்
பொன்னம் பலத்தரைசே.

(4)

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே
 என்றுன் அருள்நோக்கி
 இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற்
 றிருந்தே வேசற்றேன்
 கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி
 கொடுத்துன் அடியேன்பால்
 பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப் பேசா
 திருந்தால் ஏசாரோ.

(5)

ஏசா நிற்பர் என்னைனக் கடியான்
 என்று பிறரெல்லாம்
 பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணு
 நிற்பேன் நின்னருளே
 தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்கும் திருவோ
 லக்கம் சேவிக்க
 ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்
 இனித்தான் இரங்காயே.

(6)

இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென்று
 ஏமாந் திருப்பேனை
 அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வார்
 இலிமாடு ஆவேனோ
 நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று
 நிலாவி விளையாடும்
 மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே
 வாவென்று அருளாயே.

(7)

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்
 என்பார் ஆர்இங்குப்
 பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே
 பொன்னம் பலக்கூத்தா

மருளார் மனத்தோடு உனைப்பிரிந்து வருந்து
வேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டம் காட்டாயேல் செத்தே
போனால் சிரியாரோ.

(8)

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார், திரண்டு
திரண்டுன் திருவார்த்தை
விரிப்பார், கேட்பார், மெச்சுவார், வெவ்வேறு
இருந்துன் திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடும் தலைவா
என்பார், அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி
இனித்தான் நல்காயே.

(9)

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம்
பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழரு வணங்கா
மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கால் உனைப் பாவித்துப் பரவிப்
பொன்னம் பலமொன்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய்
என்னை உடையானே.

(10)

வழங்குகின் ருய்க்குன் அருளார்
அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழங்குகின் றேன்விக்கி னேன் வினை
யேன்என் விதியின்மையால்
தழங்கருந் தேனென்ன தண்ணீர்
பருகத்தந் துய்யக்கொள்ளாய்
அழுங்குகின் றேன்உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

(திருவாசகம்)

யாத்திரைப்பத்து (பதிக எண்-45)
அநுவபாதீதம் உரைத்தல் (தில்லையில் அருளியது)
திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப்
பெருமான் சிறியோமை
ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வாய் உருக்கும்
வெள்ளக் கருணையினால்
ஆஆ என்னப் பட்டன்பாய் ஆட்பட்
டர்வந் தொருப்படுமின்
போவோம் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட்
டுடையான் கழல்புகவே.

(1)

புகவே வேண்டா புலன்களின் நீர் புயங்கப்
பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா
போக விடுமின்கள்
நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே
அனைய நமையாண்ட
தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா
திருப்பார் தாந்தாமே.

(2)

தாமே தமக்குச் சுற்றமும் தாமே
தமக்கு விதிவகையும்
யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன
மாயம் இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்றன்
குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்கள்
ஆள்வான் பொன்னடிக் கே.

(3)

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல
 விடுமின் வினையாட்டைக்
 கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண்
 டிருமின் திருக்குறிப்பைச்
 செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோ
 கத்தே நமைவைப்பான்
 பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்றன் பூவார்
 கழற்கே புகவிடுமே.

(4)

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர்
 காலம் இனியில்லை
 உடையான் அடிகீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போ
 வதற்கே ஒருப்படுமின்
 அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார்
 கதவ தடையாமே
 புடைப்பட்ட டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன்
 ஆள்வான் புகழ்களையே.

(5)

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன்
 தாளே புந்திவைத்திட்டு
 இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோர்
 இடையூ றடையாமே
 திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று
 சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
 நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம்
 உருகி நிற்போமே.

(6)

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில் நில்லோம்
 இனிநாம் செல்வோமே
 பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன்
 ஆள்வான் பொன்னடிக் கே

நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும்
பரிசே ஒருப்படுமின்
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால் பெறுதற்
கரியன் பெருமானே.

(7)

பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா
திருக்கப் பெற்றீர்காள்
அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா
அழுங்கி அரற்றாதே
திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்த
போதே சிவபுரத்துத்
திருமா லரியாத் திருப்புயங்கன் திருத்தாள்
சென்று சேர்வோமே.

(8)

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த
வைத்துச் சிந்திமின்
போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கள்
புயங்கன் அருளமுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங்
கூர அழுந்துவீர்
போராப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற்
கிடந்து புரளாதே.

(9)

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே
வந்தா ளாகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட்
கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீர் ஆகில் இதுசெய்ம்மின் சிவலோ
கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே அந்தோ
அந்தோ அந்தோவே.

(10)

ஆசைப்பத்து (பதிக எண்-25)

ஆத்தும் இலக்கணம் (திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

கருடக் கொடியோன் காணமாட்டாக்

கழற்சே வடியென்னும்

பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட

பொல்லா மணியேயோ

இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென்

றங்கே கூவும்

அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன்

கண்டாய் அம்மானே.

(1)

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிருக மூளை

என்பு தோல்போர்த்த

குப்பா யம்புக் கிருக்க கில்லேன்

கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ

எப்பா லவர்க்கும் அப்பா லாம்என்

ஆரமு தேயோ

அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன்

கண்டாய் அம்மானே.

(2)

சீவார்த தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ்

சிறுகுடில் இதுசிதையக்

கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட்

கொள்ளுங் குருமணியே

தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே

சிறிதென் முகநோக்கி

ஆவா வென்ன ஆசைப் பட்டேன்

கண்டாய் அம்மானே.

(3)

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கமுகக் கூறல்
 வீறிலி நடைக்கூடம்
 தொடர்ந்தென நலியத் துயருறு கின்றேன்
 சோத்தம்எம் பெருமானே
 உடைந்துநைந் துருகி உன்னொளி நோக்கி
 உன்திரு மலர்ப்பாதம்
 அடைந்துநின் றிடுவான் ஆசைப் பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

(4)

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி
 அடியே னுடையாக்கை
 புளியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும்
 விடையாய் பொடிஆக
 எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட
 என்னு ரமுதெயோ
 அளியேன் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

(5)

எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங் கிருக்க
 கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
 வைத்தாய் வாங்காய் வாறோர் அறியா
 மலர்ச்சே வடியானே
 முத்தா உன்தன் முகவொளி நோக்கி
 முறுவல் நகைகாண
 அத்தா சால ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

(6)

பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும்
 பரனே பரஞ்சோ தீ
 வாராய் வாரா வுலகந் தந்து
 வந்தாட் கொள்வானே

பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம்
பெருமான் எனவேத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

(7)

கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள்
கழுமத் தழுவிக்கொண்டு
எய்யா தென்தன் தலைமேல் வைத்தெம்
பெருமான் பெருமான் என்று
ஐயா என்றன் வாயால் அரற்றி
அழல்சேர் மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

(8)

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச்
சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென்
கண்ணினை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பர னேஉன்
பழுவடி யார்கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

(9)

வெஞ்சே லனைய கண்ணூர்தம் வெகுளி
வலையில் அகப்பட்டு
நெஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே
நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரடியான் பாகத் தொருவா
பவனத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

(10)

செத்திலாப்பத்து (பதிக எண்-23)

சிவானந்தம் அளவறுக் கொணுமை

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதும லர்க்கழல் இணையடி பிரித்தும்
கையனேன் இன்னும் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அராசே அருட்பெருங் கடலே
அத்த னே அயன் மாற்கறி யொண்ணுச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

(1)

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்டி யாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலராடி காணு
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனமிக உருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றி லேன்இன்னும் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

(2)

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
அருள்பு ரிந்தனை புரிதலும் களித்துத்
தலையி னூல்நடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னே அலை நீர்விடம் உண்ட
நித்த னே அடை யார்புரம் எரித்த
சிலைய னேஎனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

(3)

அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
 அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
 என்ப ராய்நிலை வார்எ னைப்பலர்
 நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
 வன்ப ராய்முரு டொக்கும்என் சிந்தை
 மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
 தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

(4)

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
 ஐய னேயென்றுன் அருள்வழி இருப்பேன்
 நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
 நாத னேஉனைப் பிரிவுறு அருளைக்
 காட்டித் தேவநின் கழலினை காட்டிக்
 காய மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
 சேட்டைத் தேவர்தம் தேவர்பிரானே
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

(5)

அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்கு
 ஆர்கி லேன்திரு வருள்வகை அறியேன்
 பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடம் காணேன்
 போற்றி போற்றிஎன் போர்விடைப் பாகா
 இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
 என்செய் கேன்இது செய்கவென் றருளாய்
 சிறைக்க னேபுனல் நிலவிய வயல்குழ்
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

(6)

மாய னேமறி கடல்விட முண்ட
 வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
 நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்
 நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாய்

பேய னாகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
 பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்சுக னேயோ
 சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (7)

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
 புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
 கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
 குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்
 யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
 அடியே னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
 சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்குழ்
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (8)

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
 நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
 காலன் ஆருயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
 கங்கை யாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
 மாலும் ஓலமிட் டலறும் அம் மலர்க்கே
 மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
 சேலும் நீலமும் நீலவிய வயல்குழ்
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (9)

அளித்து வந்தெனக் காவளன் றருளி
 அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
 திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
 வளைக்கை யானொடு மலரவன் அரியா
 வான வாமலை மா தொரு பாகா
 களிப்பெ லாமிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
 கயிலை மாமலை மேவிய கடலே. (10)

திருப்பள்ளியெழுச்சி (பதித் எண்-20)

திரோதான சுத்தி (திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றிஎன் வாழ்முத லாகிய பொருளே

புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு

ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்

சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்திரு ளாயே.

(ஓம் 1)

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்

அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்

கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்

கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங் கண்ணும்

திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே

அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே

அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ஓம் 2)

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்

துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர், அழுகையர், துவள்கையர் ஒருபால்

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ஓம் 4)

பூதங்கள் தோறும்நின் ருயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னு
 சிந்தனைக் கும்மரி யாய் எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ஓம் 5)

அதுபழச் சுவையென, அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்,
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திருவுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறுஅது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ஓம் 7)

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேஉன தொழுப்படி யோகங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(ஓம் 9)

“ஓம் நமச்சிவாய நம, ஓம் நமச்சிவாய நம ஓம்”
 என்று ஓயாது ஜெபித்தால் உள்ள மலமுன்றும் மாயும்
 கருவும் கெடும் பிறவிக்காடு.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
 போக்குகின் றேம்அவ மேஇந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாரென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவுநின் அலர்ந்தமெய் கருணையும் நீயும்
 ஆவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தருளாயே. (ஓம் 10)
 (திருச்சிற்றம்பலம்)

அபிராமி அந்தாதி

(அபிராமிபட்டர் அருளியது)

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள திருக்கடையூர்
 திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள அருள்மிகு
 அபிராமி அம்மையின் மகிமை விளக்கம்

தாரமர் கொன்றையுஞ் சண்பக மாலையுஞ் சாத்துந்நிலை
 ஊரார்தம் பாகத் துமைமைந்தனே உலகேழும் பெற்ற
 சீரபிராமி யந்தாதி எப்போது மென் சிந்தையுள்ள
 காரமர் மேனிக் கணபதியே நிற்கக்கக் கட்டுரையே (ஓம்)

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
 மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
 துதிக்கின்றன மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோய்மென்ன
 விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே (1 ஓம்)

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்து கொண்டு
 செறிந்தேன் உனது திருவடிக் கே திருவே வெருவிப்
 பிறிந்தேன் நின் அன்பர் பெருமை யெண்ணாத கரும நெஞ்சால்
 மறிந்தே விழு நரகுக் குறவாய மனிதரையே (3 ஓம்)

சென்னிய துன்பொற் றிருவடித் தாமரை சிந்தை யுள்ளே
மன்னிய துன் திருமந்திரம் சிந்தூர வண்ணம் பெண்ணே
முன்னிய நின் அடியாருடன் கூடி முறை முறையே
பன்னிய தென்று முன்றன் பரமா கம பத்ததியே (6)

வந்திப் பவருன்னை வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்
சிந்திப் பவர் நற்றிசை முகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப் பவரழியாய் பரமானந்தர் பாரிலுன்னைச்
சந்திப் பவர்க் கெளிதாம் எம் பிராட்டி நின் தண்ணளியே (14)

அதிசய மான வடிவுடையாள் அர விந்தமெல்லாம்
துதிசய வானன கந்தர வல்லி துணையிரதி
பதிசயமான தபசயமாக முன் பார்த்தவர் தம்
மதி சயமாக அன்றோ வாம பாகத்தை வவ்வியதே (17 ஓம்)

உறைகின்ற நின்திருக் கோயில் நின் கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறை கின்ற நான் மறையின் அடியோ முடியோ அமுதம்
நிறை கின்ற வெண்டிங்க ளோ கஞ்சமோ என்றன் நெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதியோ பூரணசல மங்கலையே (20 ஓம்)

மங்கலை செங் கலசம் முலையாள் மலையாள் வருணச்
சங்கலை செங்கைச், சகல, கலாமயில் தாவு கங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடையோன் புடையா ளுடையாள்
பிங்கலை நீலி செய்யாள் வெளியாள் பகந் பொற் கொடியே (21)

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்கு வம்பே பழுத்த
படியே மறையின் பரிமளமே பனி மாலிமயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே
அடியேன் இறந்திங் கினிப் பிறவாமல் வந்தாண்டு கொள்ளே (22 ஓம்)

சித்தியும் சித்தி தரும் தெய்வமாகித் திகழும் பரா
சத்தியும் சத்தி தழைக்கும் சிவமும் தவமுயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும் வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்னே (29)

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே புதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவருங் கூடி நம் காரணத்தால்
நண்ணியிங்கே வந்து தம் அடியார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல் பத்ம பாதம் பதிந்திடவே (41)

தவளே இவள் எங்கள் சங்கனார் மனை மங்கலமாம்
அவளே அவர் தமக்கு அன்னையும் ஆயினள் ஆகையினால்
இவளே கடவுளார் யாவார்க்கும் மேலை இறைவயுமாம்
துவளேன் இனியொரு தெய்வ முண்டாக மெய்த்தொண்டு
செய்தே (44)

நாயகி நான்முகி நாராயணி கை நளின பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமனே சாதி நச்ச
வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கி என்று
ஆய கியாதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே (50 ஓம்)

வையம் துரகம் மதகரி மா மகுடம் சிவிகை
பெய்யும் கனகம் பெருவிலை ஆரம் பிறை முடித்த
ஐயன் திருமனையாள் அடித் தாமரைக் கன்பு முன்பு
செய்யும் தவமுடையார்க்கு உளவாகிய சின்னங்களே (52)

அருணம் புயத்துமென் சித்தாம் புயத்தும் அமர்த்திருக்கும்
தருணம் புயமுலைத் தையல் நல்லாள் தகைசேர் நயனக்
கருணம் புயமும் வதனம் புயமும் காரம்புயமும்
சரணம் புயமு மல்லால் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சமுமே (58 ஓம்)

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்து மத
வெங்கட் கரியுரி போர்த்த செஞ் சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் கரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகனச்
செங்கைக் கரும்பும் மலரும் எப்போதும் என்சிந்தையதே (62)

ககனமும் வானும் புவனமும் காண விற்காமன் அங்கம்
தகனமுன் செய்த தவப் பெருமாற்குத் தடக்கையும் செம்
முகனு முந்நான்கு இருமூன்றெனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாய தன்றோ வல்லி நீசெய்த வல்லபமே (65)

தாமம் கடம்பு படை பஞ்ச பாணம் தனுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது எமக்கு என்று வைத்த
சேமம் திருவடி செங்கைகள் நான்கு ஒளி செம்மை அம்மை
நாமம் திரிபுரை ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே (73)

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்குசை பஞ்சபாணி வஞ்சகர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்கண்டி காளி ஒளிருங்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகி யென்றே
செயிரவி நான்மறைசேர் திரு நாமங்கள் செப்புவரே (77)

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்குசமும் பனிச்சிறை வண்டு
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும் கரும்பும் என் அல்லல் எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திருமேனியும் சிற்றிடையும்
வார்குங்கும முலையும் முலைமேல் முத்துமாலையுமே (85)

சிறக்கும் கமலத் திருவே நின் சேவடி சென்னி வைக்கத்
துறக்கம் தரும் நின் துணைவரும் நீயும் துரியமற்ற
உறக்கம் தரவந்து உடம்போடு உயிர் உறவற்று அறிவு
மறக்கும் பொழுது என்முன்னே வரல் வேண்டும் வருந்தியுமே
(ஓம் 89)

நன்றே வருகினும் தீதே விளைகினும் நான் அறிவது
ஒன்றேயும் இல்லை உனக்கே பரம் எனக்கு உள்ளவெல்லாம்
அன்றே உனது என்று அளித்து விட்டேன் அழியாதகுணக்
குன்றே அருட் கடலே இமவான் பெற்றே கோமளமே (95)

கோமள வல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோயில் வைகும்
யாமள வல்லியை ஏதமிலாணை எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகலகலா மயில் தன்னைத் தம்மால்
ஆமளவும் தொழுவார் எழு பாருக்கும் ஆதிபரே (96)

ஆத்தானை எங்கள் அபிராமி வல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தானை மாதுளம் பூ நிறைத்தானைப் புவி அடங்கக்
காத்தானை ஐங்கனை பாசாங்குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தானை முக் கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே
(ஓம் 101)

ஓம் என்று குறிப்பிட்டுள்ள மிக முக்கியமான 10 பாடல்களையும்
நாளும் தவராம் ஓதவும்.

கந்தர் அநுபூதி

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளியது (51 பாடல்கள்)

ஆடும் பரிவேல் அணிசேவல் எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனியானை சகோதரனே (1)

• அமரும் பதிகேள் அகம் ஆம் எனும்இப்
பிரமங், கெட மெய்ப், பொருள் பேசிய வா
குமரன் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம் பொருதானவ நாசகனே (8)

அரிதாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதேசம் உணர்த்திய வா
விரிதாரண விக்ரமவேள் இமையோர்
புரி தாரக நாக புரந்தரனே (20)

மெய்யே எனவெவ் வினைவாழ்வை உகந்து
ஐயோ அடியேன் அலையத் தகுமோ
கையோ, அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலேறிய சேவகனே

(25)

பாழ் வாழ்வு எனுமிப் படுமாயையிலே
வீழ்வாய் என என்னை விதித்தனைமே
தாழ்வா னவை செய் தன தாம் உளதோ
வாழ்வாய் இனிநீ மயில் வா கனனே

(31)

குறியைக் குறியாது குறித்து அறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்
செறிவற்று உலகோடு உரை சிந்தையும் அற்று
அறிவற்று அறியாமையும் அற்றதுவே

(42)

அறிவு ஒன்று அறநின்று அறிவார் அறிவில்
பிரிவு ஒன்று அற நின்ற பிரான் அலையோ
செரிவு ஒன்று அற வந்து இருளே சிதைய
வெறி வென்ற வரோடு உறும் வேலவனே

(48)

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே
(திருச்சிற்றம்பலம்)

(51)

திருச்சிற்றம்பலம்

மகாவிஷ்ணு தோத்திரம் (நாரத மகரிசி பாடியது)

ஓம் சம்போ மகா தேவா, சம்போ மகா தேவா
ஹரி நாராயண நாராயண ஓம் ஸ்வத்ருபி ஓம் நாராயண
எல்லா உலகையும் உன் படைப்பில் வைத்தவா
ஓம் சம்போ மகா தேவா நாராயண பகவானே
ஓம் சம்போ மகா தேவா.....ஆ.....

50 வருடமாக மனித உடலில் தவம் புரியும் சிவபெருமான்

1. பாலயோகியர் இருவரும் இரவு பகல் என்னும் கால நிலைகளும் தாண்டி உண்ணாமல் உறங்காமல் மலஜல உபாதைகள் ஏதும் இல்லாமல், ஆடாமல் அசையாமல் கண் திறந்து பாராமல் கடும் தவமான யோகம் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். தவயோகியார் வீராசனமும் சித்தாசனமும் ஒன்றிய நிலையில் தவயோகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆந்திரதேசத்தில் உள்ள மும்முடிவரம் என்ற ஊரில் உள்ள ஆஸ்ரமத்தில்.

2. பெரிய பாலயோகியார் 1930-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 23-ம் தேதி குருவாரமான வியாழக்கிழமை அன்று சுவாதி நட்சத்திரம் கூடிய சுப தினத்தில் தந்தை கடிததாலா கங்கையாவின் இரண்டாவது தாரமான ராமம்மாவிற்கும் சுப்பிராயுடு என்ற குழந்தையாக பிறந்தார். கடிததாலா கங்கையாவின் மூன்றாம் தாரத்தின் குழந்தையான நாகபூஷணமே இன்றைய சின்ன பாலயோகியார். முதல் மனைவி இறந்தபின் இரண்டாம் மனைவி, அவர்களின் மறைவிற்கு பின் மூன்றாம் மனைவியானார்.

3. பெரிய பாலயோகியார் தனது 16 வயதில் 1946 - ம் ஆண்டு தவயோகத்தில் அமர்ந்தார். 6 வயதிலேயே சிறிய பாலயோகியார் 1950-ம் ஆண்டு தவயோகம் கூடி நிஷ்டையில் அமர்ந்தார். சிறிய பாலயோகியார் தாம் அமர்ந்து யோகம் செய்யும் அறையிலேயே காட்சி அளிக்கிறார்.

4. பெரிய பாலயோகியார் மகாசிவராத்திரி மறுநாள் அமாவாசை காலை 4 மணி: 30 நிமிடத்திலிருந்து இரவு 12 மணிவரை தரிசனம் தருகிறார். தான், தாழ் போட்டுத் தவமிருக்கும் அறையினின்றும் 25 அடி உயரம் உள்ள மேடை மீது வந்து அமருகிறார். எங்கும் எவரிடமும் காணாத அளவு 12 அடிக்கு மேல் நீண்டு அடர்த்தியான சடைமுடியை தனது இடது கையால் தாங்கி நின்று பின்னர் அமருகிறார்கள். அவர்கள் படி ஏறி வருவதில்லை. மேலே எழும்பி படிக்கட்டில் கால் பாவாமல் மேடைக்கு வருகிறார். இவர் தரிசனம் திருக்கையால் சென்று தரிசித்த புண்ணியப் பயன் கிடைக்கும்.

5. தீண்டாதார் குலத்து உதித்தும் யோகம் செய்ய முடியும் என்பதை உணர்த்தவே நூலறிவு இல்லாமல் இருந்தாலும் உயர்நிலை பெற்றவர்கள் ஒப்பு உவமை அற்றவர்கள் ஈஸ்வரத் தன்மையை இவ்வுடலில் உயிர் இருக்கும் பொழுதே அடைந்தவர்கள். நாம் அவர்களை தரிசிப்பதால் அவர்களின் தெய்வீக சக்தி நம்மையும் செம்மைப்படுத்துகிறது.

6. மும்முடிவரம் ஸ்ரீ பாலயோகியர் தரிசனமும் யோக பலன்களும் என்ற 50 பக்கம் உள்ள புத்தகமும் யோகமும் போகமும் என்ற 248 பக்கம் உள்ள நூலும் கிடைக்கும் இடம் : மாருதி பதிப்பகம், 173, பீட்டர் ரோடு, இராயப்பேட்டை, சென்னை-14. என்ற முகவரிக்கு எழுதினால் உங்களுக்கு V.P.P. தபாலில் அனுப்புவார்கள்.

7. ஆந்திரதேசத்தில் உள்ள மும்முடிவரம் செல்ல சென்னையிலிருந்து பஸ் வசதிகள் அதிகமாக உள்ளன.

அன்பால் விரும்புகின்ற அடியவர் நினைவிலுள்ளவனே எல்லா உயிர்க்கும் உயிரானவனே, எமது தலைவனே எங்கள் உள்ளத்தில் எழுந்தருள்க என்று போற்ற வேண்டும்.

(திருப்பள்ளி எழுச்சி திருவாசகம்)

உன்னுடைய மெய்யன்பர்களுக்கு மெய்யானவனே நின்னையே நான் வணங்கிப் பாடவேண்டும். பாடி மனம் வருந்திக் கசிந்து கனிந்து கனிந்து ஆனந்தக் கூத்தாட வேண்டும். நான் வணங்கி, நீ சிற்றம்பலத்தே ஆடியருளும் போது உன்னுடைய திருவடிக் கமலங்களை நான் அடைய வேண்டும். இந்தப் புழுக்கூடாகிய உடம்பினை நீ எனக்கு தொலைத்திட வேண்டும். உனக்கு வணக்கம் நான் பொய் எல்லாவற்றையும் கைவிட்டொழியும்படி செய்ய வேண்டும். வீட்டின்பத்தைக் கொடுத்தருளிட வேண்டும். உனக்கு வணக்கம் என்று போற்ற வேண்டும்.

(திருச்சதகம் 100 பாடலின் பொருள்)

எம்முடைய தலைவியாகிய அபிராமி அம்மையே உன்னை (த்திரி கரணங்களாலும் வழி படுவோர்கள் தேவர்களும், அசுரர்களும் ஆகிய இரு வகையினருமே ஆவர். நின்னை மனத்தினால் தியானிப்பவர்கள் நல்ல நான்கு முகங்களையும் உடைய பிரம்மர்களும் விஷ்ணுக்களுமே ஆவர். தம் உள்ளத்தின் உள்ளே அன்பினால் கட்டி வைப்பவர் அழியாத சிவானந்தத்தை உடைய சிவ யோகிகளே ஆவர் (ஆயினும் உன்னை பூமியில் உள்ள ஆலயங்கள் தோறும் சென்று தரிசிக்கும் அன்பர்களுக்கு உன் குளிர்ந்த திருவருள் கை கூடுதல் எளிதாக அமைகின்றது. (இது என்ன அதிசயம்) அபிராமி அந்தாதி 14-வது பாடலின் பொருள்)

சிவந்த கண்ணையுடைய திருமாலிடத்தும், நான்முகனிடத்தும் பிற விண்ணவர்களிடத்தும் வேறு எவ்விடத்தும் இல்லாத ஒப்பற்ற பேரின்பம் நம்மைச் சாரும்படியாகச் சிறியோங்களாகிய நம்மைப் பாராட்டி இவ்வுலகிலே நமது வீடுகள் தோறும் எழுந்தருளி வந்து தனது செந்தாமரை மலர் போன்ற அழகிய திருவடிகளை காட்டி அருளும் அண்ணலை, கருணை நோக்குடைய மன்னனை அடிமைகளாகிய நமக்கு கிடைத்தற்கரிய அமுதத்தை, நமது தலைவனை நாம் பாடி அழகு மிகுந்து விளங்கும்படியாகத் தாமரை தடாகத்தின் புதுப்புனலில் வீழ்ந்து முழுகுவோமாக.

(திருவெம்பாவை 17 பாடலின் பொருள்)

“ஓம் நமச்சிவாய நம ஓம் நமச்சிவாய நம ஓம்”

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண் டருள்புரியா நிற்க்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே (திருமந்திரம்)

(1)

பொருள் , புண்ணியமாகிய சிவபூசையினைச் செய்வார்க்கு
இன்றியமையாத சாதனமாகியது பூவும், நீரும். இந்த எளிய
முறையை மேற்கொள்ளாமல் கணக்கற்ற பாவிகள்
இறைவனை அணுகுதல் அறியாமல் கழன்று போகிறார்கள்.
(மலரும் நீரும் புண்ணியர்க்கே கைவரப் பெறும்)

அன்பர் செய்யும் அப்பூஜையின் அன்பின் திறத்தைக்
கண்டு அன்னோர்க்கு இடைவிடாது அருள் புரிகிறான் இறைவன்

மொட்டரா மலர் பறித்து இறைஞ்சிப் பத்தியாய் நினைந்து
பரவுவார்

தமக்குப் பரகதி கொடுத்து அருள் செய்யும் முதல்வன்
(திருவாசகம்)

சித்தமே புகுந்து எம்மையாட் கொண்டுதிவினை கெடுத்துய்யலாம்
பத்தி தந்துதன் பொற்கழற்கனே பன்மலர் கொய்து சேர்த்தலும்
முத்தி தந்திந்த மூவுலகுக்கும் அப்புறத்தெம்மை வைத்திடும்
அத்தன் மாமலரச் சேவடிக்கண் நம் சென்னிமென்னி மலருமே.

(2)

உரை : உள்ளத்தே புகுந்தருளி எம்மை அடிமையாகக் கொண்டு,
திவினைகளையொழித்து உய்வதற்குரிய அன்பினைத் தந்து அவ்வன்பு
காரணமாகத் தனது அழகிய திருவடியின் கண்ணே, நாம் பல
வகைப் பூக்களைக் கொய்து சாத்துதலும், வீடளித்து நம்மை
மேல், நடு, கீழ், என்ற மூவிடத்துமுள்ள உலகங்களுக்கு அப்பால்
உள்ள பேரின்ப நிலையில் வைத்திடும் அப்பனுடைய செவ்விய
திருவடித் தாமரைக்கண், நமது தலைகள் பொருத்தி மகிழ்ச்சி
யுடன் விளங்கும். (திருவாசகம் - சென்னிப்பத்து)

அறுகம்புல் மாலையை இறைவனுக்கு சாத்தி வழிபடுவதால் உண்டாகும் பயன் - விளக்கம்

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளுறும் அன்பர்ப்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென் - தீயவினை
நாளும் அணுகா வண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளி அறுகாம் உவந்த தார் (திருவாசகம்)

தவமே புரிந்திலன் தண் மலரிட்டு முட்டாதடியே இறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினையேன் உனக்கு அன்பருள்ளாம்
சிவமே பெறுந்திரு எய்திற்றிலேன், நின்திருவடிக்காம்
பவமே அருளுகண்டாய் அடியேற்கு எம்பரம்பரனே.

உரை : எமது மேலோர்க்கும் மேலோனே(ஐம்பொறி அடக்கமும்,
பிறருக்கு இன்னல் செய்யாமையும் ஆகிய) தவத்தையே அடியேன்
இயற்றுவதில்லை. நின்னை குளிர்ந்த மலர் தூவிக் குறைவு இல்லாத
முறையில் வழிபாடு செய்யேன். வீணாகவே இவ்வுலகில் தோன்றிய
கடத்திற்கு அரிய தீவினை உடையேன். உனக்கு அன்பராய்
உள்ளவர் நடுவில் இருத்தற்கு வேண்டுந் காய நேர்மையை அடை
தற்கு உரிய நல்வினைப் பயன் பெற்றிலேன். ஆதலின் அடியே-
னுக்கு நின்னுடைய திருவடிக்கு அடிமையாகின்ற பிறவியையே நீ
அருளவேண்டும்.

ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குமையேன் அன்பருகேன்
பூமாலை புனைந்து ஏக்தேன் புகம்ந்துறையேன் புத்தேளிர்
கோமான் நின் கிருக்கோயில் தாகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே,

பொருள் : தேவர் பிரானே, திறமையான பணிக்கு ஆதரவு
அளிப்பவனே. நான் உன் திருவடியின் கண்ணே மனம் நெகிழப்
பெறேன். அன்பினால் உருக மாட்டேன். மலர் மாலை தொடுத்து
சாத்தி வழிபட மாட்டேன். உன் புகழ்களை எடுத்துப் பேச
மாட்டேன். சாணம் பூசி சுத்தப்படுத்த மாட்டேன். ஆனந்தக்
கூத்து ஆடேன். (நற்ச்செயலற்று வீணே) உயிர் விடுவதற்கே
துரிதப்படுகிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்